
Minneord

OSS IMELLOM

Professor Roald Bjordal sovnet stille inn 18.6. 2003. Et stort menneske og en fabelaktig kirurg er gått bort. Han var en kunstner i ordets beste forstand, og en fremragende skulptør og maler. Han elsket teater, musikk og billedkunst, levde et rikt liv med sine interesser og var sine venners venn. Det var alltid et levende liv rundt Roald, og han drog oss med i mange store opplevelser.

Faglig kom også det kunstneriske til sin rett. Hans doktorarbeid fra 1973 er blitt en klassiker på en sykdom så vanlig og så plagsom som åreknuter. Han avslørte her ny kunnskap om åreknuters årsak og behandling, og hadde lenge ry som en av landets beste klinikere på dette området.

Det var medfødte misdannelser som var hans spesialområde, og det var her han var en kunstner som kirurg. Å se ham operere små barn på 3 – 4 kilo var alltid en opplevelse. Hans teknikk i «såret» var viden kjent, og det er hundrevis av barn som i dag går rundt og lever friske liv takket være at deres misdannelse ble reparert. Han hadde i tillegg et utrolig fint lag med barn og foreldre. Roald fortalte ofte begeistrede historier om barns innfall og utfall og foretrakk nok i mange sammenhenger barn fremfor voksne. Han var også en usedvanlig god formidler og underviser, og hans replikker var viden kjent. Ingen overraskelse at Roald var et sentrum hvor han enn befant seg.

I oktober 1995 gikk Roald av som avdelingsoverlege for å få bedre tid til operativ virksomhet og undervisning. Slik skulle det ikke bli. 29.12. 1995 fikk han et alvorlig hjerneslag og var etter dette lenket til rullestol. Livet ble tungt og vanskelig de siste årene. Han greide aldri å komme seg ut av rullestolen, men var i de første årene aktivt med på konserter, teater og andre sosiale sammenhenger. Kanskje det beste bevis på Roalds personlighet var den omsorg og pleie som hans kone gav ham de siste årene av hans liv. For oss som så på, var det en ufattelig innsats for å gjøre det så bra som mulig for ham.

Vi takker Roald for alle de år vi fikk være sammen. Tankene går først og fremst til hans utrolig tapre og varme Brit, de fire flotte ungene og barnebarna. Hans minne vil leve lenge.

Sverre O. Lie

Publisert: 28. august 2003. Tidsskr Nor Legeforen.

